

EL COMTAT D'EMPÚRIES

El comtat d'Empúries neix en el moment històric (segle IX) de la divisió de les terres conquistades pels reis carolingis als musulmans al sud dels Pirineus. Aquestes terres són estructurades pels francs en diversos comtats regits per un senyor, el comte, amb funcions militars, polítiques i judicials.

Les primeres notícies del comtat d'Empúries són de l'any 813. A partir del 862 trobem el territori que forma el comtat ja ben perfilat. El vertader creador del comtat és Sunyer II (862-915). El territori que abasta són les terres litorals entre les Corberes i les Gavarres.

Si bé durant el segle IX alguns dels comtats-embrió de la futura Catalunya es reuniran sota el poder d'una sola casa comtal, la de Barcelona, Empúries continuarà independent fins el 1325. Fou aquest un període de conflictes continus entre els comtes d'Empúries i els de Barcelona (després reis d'Aragó), que acaba al segle XIV després de la mort de l'últim representant del casal emporità, moment en què el comtat d'Empúries és integrat a la corona.

Tot i que la seu del comtat era en un principi la vella Empúries, a partir del 859, aproximadament, i després de les incursions normandes, la capital es va traslladant a Castelló d'Empúries (definitiva el 1079).

Torroella de Montgrí, en els seus orígens, estava dins els territoris dominats pel comtat d'Empúries. A partir del segle XIII (1273), passa a ser vila reial i es troba enclavada en els límits del comtat. Els conflictes seran constants, amb enfrontaments entre la població, entre 1294 i 1325, durant el regnat de Jaume II.